

Nr 80.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för förre korpralen E. A. Olsson från skyldighet att gälda visst skadeståndsbelopp; given Stockholms slott den 5 februari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 februari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Genom särskilda krigsrättens å kustflottan lagakraftvunna utslag den 30 juni 1923 dömdes dåvarande 2:a klass sjömannen vid andra ekonomikompaniet nr 255 E. A. Olsson för oförsiktigt förfarande med eld och därav vållad skada att hållas i fängelse en månad (villkorlig straffdom), varjämte han förpliktades att ersätta kronan den genom elden orsakade skadan med 1,630 kronor 32 öre. Enligt den i målet verkställda utredningen hade ifrågasvarande eldsolycka den 10 juni 1923 uppkommit därigenom, att Olsson, vilken vid tillfället i fråga i egenskap av förrådsman å kanonbåten Rota skulle från båtens förrådsrum utlämna bensin, därvid såsom lyse använt ett bart

brinnande ljus, vilket haft till följd att, när det i förrådsrummet förvarade bensinkärlet öppnades, de utströmmande bensinångorna antändes.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift, dagtecknad den 10 september 1925, anförde Olsson — vilken då mera vunnit befordran till korpral — att till gäldande av det honom sålunda ådömda ersättningsbeloppet varje månad 25 kronor innehållits å hans avlöning, varigenom dittills inbetalats ett belopp av 604 kronor 76 öre, så att det återstående beloppet utgjorde 1,025 kronor 56 öre. Då Olssons anställningstid utlöpte den 31 oktober 1925, komme samtliga hans i postsparbanken innestående avlöningsmedel, vid tiden för avgången utgörande 717 kronor, att tagas i anspråk till gäldande av kronans ifrågavarande fordran med påföljd, att Olsson bleve alldeles blottställd. I anledning härav anhöll Olsson att av nåd bliva befriad från erläggandet av det vid hans avgång ur tjänsten återstående beloppet, på det han därigenom måtte bliva i tillfälle att utbekomma de för honom vid avgången behöfliga postsparbanksmedlen.

Stationsbefälhavaren vid flottans station i Stockholm anförde i avgivet yttrande, att det icke kunde anses med billighet förenligt att frånhända Olsson samtliga vid avgången innestående postsparbanksmedel. På grund härav tillstyrkte stationsbefälhavaren, att det vid Olssons avgång resterande ersättningsbeloppet måtte efterskänkas honom.

I infortrat utlåtande hemställde jämväl *marinförvaltningen*, att Olsson måtte, med hänsyn till föreliggande bevekande omständigheter, befrias från erläggande av vid avgångsdagen den 31 oktober 1925 resterande ersättningsbelopp.

Genom brev den 16 oktober 1925 förklarade *Kungl. Maj:t* hinder på grund av kronans ifrågavarande fordran icke möta för Olsson att vid avgång ur tjänsten utfå sina innestående sparbanksmedel.

Statskontoret, som härefter anbefallts att yttra sig över Olssons ansökning, har i utlåtande den 23 januari 1926 anført, att, då det torde bereda Olsson mycket stor svårighet att, sedan han avgått ur kronans tjänst, gälda återstoden av ersättningsbeloppet i fråga, statskontoret finge, med åberopande av 1925 års riksdags beslut angående befrielse i liknande avseende för flaggmaskinisten R. L. Sjöberg och underofficeren J. E. Fredin från skyldighet att gälda vissa skadeståndsbelopp, bemöta, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition utverka riksdagens medgivande därtill, att Olsson befriades från erläggande av återstående beloppet av den honom ådömda ersättningen och att detta belopp ur marinens räkenskaper avfördes.

Enligt vad jag inhämtat, har Olsson beviljats avsked från och med den 1 november 1925. Av kronans ursprungliga fordran hos honom, 1,630 kronor

32 öre, hade vid denna tidpunkt genom avdrag å Olssons lön avbetalats 604 kronor 76 öre, vadan kronans återstående fordran utgör 1,025 kronor 56 öre.

Då jag i likhet med de i ärendet hörda myndigheterna finner starka billighetsskäl tala för att Olsson befrias från att erlägga återstående del av det honom ådömda ersättningsbeloppet, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre korpralen E. A. Olsson må befrias från honom jämlikt särskilda krigsrättens å kustflottan utslag den 30 juni 1923 åliggande skyldighet att utgiva ersättning till statsverket med 1,025 kronor 56 öre; samt

att ifrågavarande belopp må ur marinens räkenskaper avskrivas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

W. G. O. Montgomery.
